

ע"פ 2969/16 - מוחמד שרקאווי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 2969/16

כבוד השופט נ' סולברג
מוחמד שרקאווי

לפני:
המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי
בירושלים בת"פ 40256-11-14 מיום 25.2.2016
שניתן על-ידי השופט הבכיר א' כהן

עו"ד איתן און

בשם המערער:

עו"ד עמרי כהן

בשם המשיבה:

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר.

המערער נדון ל-38 חודשי מאסר ולקנס כספי בסך של 15,000 ₪, בעקבות הרשעתו בעבירה של תיווך לעסקה בנשק. המערער הגיש ערעור על עונשו ובו טענות על חומרת העונש ביחס לעונשו של המבצע העיקרי באותה פרשה. הערעור קבוע לדין ביום 18.7.2016. המערער, צעיר בן 21, נשוי ואב לתינוקת, בן מיעוטים ממזרח ירושלים, נעדר עבר פלילי. לבד מטענת האפליה ביחס לעונשו של הנאשם המרכזי בפרשה, הפנה ב"כ המערער לנסיבות אישיות, לתסקיר חיובי מאת שירות המבחן, הכל על מנת

עמוד 1

לנסות לשכנע בסיכויי הערעור, וכפועל יוצא מכך – להצדקת בקשתו לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

מנגד טען ב"כ המשיבה כי סיכויי הערעור אפסיים ממש, ומכל מקום, גם אם תופחת תקופת המאסר, לבטח תישאר תקופה ארוכה של מאסר ואין חשש שמא ירצה המערער תקופת מאסר לחינם; ממילא, אין הצדקה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

על-פי המבחנים המקובלים בכגון דא, דומני כי דין הבקשה להידחות. סיכויי הערעור אינם טובים כפי שטען ב"כ המערער, והעונש לכאורה הולם. אלא שעל האמור מצטרף נתון משמעותי. לאחר מתן גזר הדין, ביום 29.2.2016, במסגרת של פעילות צבאית שלפי טענת המערער לא כוונה כלל כלפיו, נורה המערער, על-ידי כוח צבאי. שני כדורים חדרו לרגלו השמאלית ושניים חדרו לרגלו הימנית. לדברי המערער פונה לבית החולים אל-מקאסד במזרח ירושלים. בידי ב"כ המשיבה אין מידע על אודות אותו אירוע, והתיאור בא מפי של המערער. על כל פנים, על-פי מראה עיניים – פציעתו היא ממשית ומגבילה את תפקודו. אלא שתיעוד רפואי לא הוגש, מפאת קשיים שנתקל בהם בא-כוחו של המערער בבית החולים, זולת תעודה מחדר המיון ומסמך נוסף. לפיכך, טען ב"כ המשיבה כי אין אפשרות להתמודד עם הטענות במישור הרפואי, ואין אלא לסמוך על שב"ס שיעניק למבקש את הטיפול הרפואי והסיעודי הראוי. המבקש לא מאושפז, הגיע בכוחות עצמו לבית המשפט, ומצבו – לדברי ב"כ המשיבה – מאפשר כליאה. עוד טען ב"כ המשיבה כי המערער צריך היה להתייצב לריצוי עונשו ביום 3.4.2016, אך עשה דין לעצמו ולא התייצב. ב"כ המערער טען שהוגשה בקשה בעניין זה. מכל מקום, בית המשפט המחוזי הורה על התייצבות. נסיבות הפציעה גם הן אינן מבוררות, ומכל מקום – אם נפצע המערער ברחוב, כטענתו, הרי שבכך הפר גם, לטענת ב"כ המשיבה, את תנאי 'מעצר הבית'.

גבי דידי, באין תיעוד רפואי, הבקשה אינה מבוססת דיה. יחד עם זאת, שומה לבדוק את המצב לאשורו בטרם כליאתו של המערער. אני מורה אפוא למערער להתייצב למיון מוקדם בשב"ס בתוך שבוע-ימים מהיום. את תוצאות המיון המוקדם יעביר שב"ס באמצעות ב"כ המערער לבית המשפט, ואז אתן את החלטתי בבקשה לעיכוב הביצוע. בשלב זה אני מעכב את ביצוע עונש המאסר עד למתן החלטה אחרת.

כמוסכם, ההחלטה תישלח בלי צורך בהתייצבות.

ניתנה היום, י' בניסן התשע"ו (18.4.2016).

שׁוֹפֵט